

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Artymiuk

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie **J. B.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 17 grudnia 2020 r.,

zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 września 2020 r., sygn. akt II KO (...), o odmowie przyjęcia osobistego wniosku wnioskodawcy o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 7 grudnia 2016 r., sygn. akt II AKa (...) zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 8 marca 2016 r., sygn. akt XVIII K (...),

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

J. B. wystąpił z kolejnym już wnioskiem o wznowienie postępowania sądowego w sprawie zakończonej przywoływanym na wstępie wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 7 grudnia 2016 r., zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 8 marca 2016 r.

Po rozpoznaniu tego wniosku, Sąd Najwyższy zaskarżonym postanowieniem odmówił jego przyjęcia wobec uznania, że jest on oczywiście bezzasadny.

W piśmie skazanego, potraktowanym jako zażalenie na powyższe postanowienie, nie sformułowało żadnych wyraźnych zarzutów względem skarżonej decyzji, lecz kolejny raz kontestuje się ustalenia faktyczne poczynione w prawomocnie zakończonym postępowaniu. W konkluzji pisma skarżący ponownie wniósł o wznowienie postępowania, a jeżeli nie będzie to możliwe - o „cofnięcie sprawy do ponownego rozpoznania”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie to jest całkowicie bezzasadne i jako takie nie mogło podlegać uwzględnieniu.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wielokrotnie już podkreślano, że instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie, których katalog zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. Wielokrotnie zwracano na to uwagę również J. B. w postępowaniu uruchomionym jego osobistym wnioskiem o wznowienie postępowania, jak i w poprzednim postępowaniu w przedmiocie jego wniosku o wznowienie postępowania.

Autor rozpoznawanego zażalenia, poza wyrażeniem w nim niezadowolenia z zapadłego rozstrzygnięcia, nie podjął nawet próby podania powodów, z jakich uznaje zaskarżone postanowienie za wadliwe. Tym samym jego środek odwoławczy nie mógł spowodować wzruszenia zaskarżonej decyzji Sądu Najwyższego, dotyczącej stwierdzenia oczywistego braku podstaw do przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, co skutkowało, zgodnie z art. 545 § 3 k.p.k., odmową jego przyjęcia.

We wniesionym środku odwoławczym skarżący po raz kolejny kwestionuje ustalenia faktyczne. Postępowanie wznowieniowe – na co też zwracano uwagę skazanemu – nie służy zaś ponownej weryfikacji oceny materiału dowodowego i ustaleń faktycznych dokonanych w prawomocnie zakończonym postępowaniu. Ogólnikowe podnoszenie, że autor wniosku został niesłusznie skazany w

prawomocnie zakończonym postępowaniu w żadnym razie nie może stanowić podstawy do wznowienia postępowania.

Wobec w pełni prawidłowego rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego o odmowie przyjęcia omawianego wniosku o wznowienie postępowania z uwagi na jego oczywistą bezzasadność i ze względu na fakt, że wniesione zażalenie tej oceny zmienić nie może, Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

Mając to wszystko na uwadze, orzeczono, jak na wstępie.